

428

*– Numerio, kurį surinkote, nėra.
Prašom patikrinti ir bandyti
Dar kartą.*

Renku seną savo namų numerį
Ir bijau,

Kad pati atsiliesiu.

Žaidimas šokdyne

Rožė, tulpė, lelija.

Sugirgžda apleistas malūnas –
Jis jau seniai neberodo vėjo,
Tik laiką.

Rožė, tulpė, lelija.

Saulės šviesa įstiklina
Tauragno ežero
Veidą.

Rožė, tulpė, lelija.

Esu lengvas besielis drugelis,
Nutūpęs ant kranto
Kraujažolės,

Rožės, tulpės – – –

* * *

Kaimas,
Dvigubas langas,
Seniai numirusi musė.

Įtrūkus palangė,
Kristalas –
Iš druskos augintas eilėraštis.

* * *

Laukdama prie melžiamos karvės,
Išmokau daugybės lentelę,
Šimtus mįslių ir patarlių,
Apskaičiuoti žaibo artumą,
Susikalbėti su aidu –
Mano vardą jis dar prisimena.

Karvę kartais sparnu pabaidydavo
Praskridęs lėlys
Ar pėsčia iš basa,
Tolstanti nuo mūsų pamiške
Mėnulio šviesa.

Šalta naktis

Anoj namo pusėj brolis
Sukioja šarmotą anteną –

Nemato –
Dangus jau transliuoja
Gulbės žvaigždyną.

* * *

Nešvilpauk, nevaikščiok atbulas,
Venk kryžkelių, nesigręžtiok per kairį petį,
Nesijuok audrai trankantis,
Naktimis nežiūrėk į veidrodžius,
Iki dvyliktos valandos nepasakok savo sapnų.

Vienas eidamas pro miško avietyną
Melskis, kalbėk ar dainuok,
Sek iš paskos savo balsui:
Vervel verniau, verleisk verman
Verpa verei veti verna vermo.

* * *

Norédama sudominti broļi lēliu žaidimais,
Joms atlikdavau įvairias operacijas:

Amputuodavau kojas, rankas,
Kartais nutraukdavau galvą.

Daug išsiaiškinau apie jų kūno sandarą:
Nukirpus vieną ranką, nukrenta ir kita.

Buvau rami, kad ir ką bedaryčiau,
Pasodintos tos lėlės vis vien atsimerkia.